

רבעון
גרינפיס
ים תיכון

סניף ישראל
גיליון מס' 26

GREENPEACE

התחממות כדור הארץ שינויי אקלים

האם העניין יוצא משליטה?

גליון זה הוא הראשון

בסידרת פרספקטיבות

ועובדות שאנו

מפרסמים בנושא

תופעת שינויי

האקלים

כל זאת לקראת

פתיחת קמפיין

האנרגיה ב-2004

אנרגיה קוסמית

יניב מזרחי, קמפייןר זיהום ים של גרינפיס ים-תיכון בישראל, נותן סקירה קצרה של הצדדים החיוביים והשליליים של שוק האנרגיה בישראל, ערב פתיחת קמפיין אנרגיה באזורנו ב-2004.

מסכות הגנה שמסננות את האוויר שאנו נושמים ובתים, המזגנים לא רק יוסתו את הטמפר' אלה יסננו את האוויר שנכנס לביתנו. "רוני שכחת את המסכה ואתה יודע שאסור לשחק בחוף בלעדיה" אומרת אם לבנה, האם לשם אנו מתקדמים ?

מיקומה הגיאוגרפי של מדינת ישראל מאפשר לה ליהנות ממשאב השמש במרבית ימות השנה, בנוסף אנו ידועים בזכות המחקר והפיתוח המתקדם בארצנו לרתימת משאב השמש ליצור חשמל. מקומות כמו הערבה נחקרו ונמצא כי ניתן יהיה להקים חוות טורבינות רוח ליצור חשמל והדבר ישתלם כלכלית לכול הצדדים. אם קיימות חלופות לא מזהמות כמו אלה ועוד רבות אז מה עוצר אותנו מלממש זאת, וליצור שוק חדש במדינה שמעבר לצמיחה הכלכלית חברתית שיביא אייתו אנו נזכה באוויר נקי פשוטו כמשמעו. אחד מהמחסומים העקרים בא בצורת מונופול של חברת חשמל על יצור החשמל בישראל. אותו יש לשבור על מנת לאפשר כניסה של משקיעים ויזמים לשוק הקטן של אנרגיות חלופיות ולא מזהמות.

ובינתיים, בעוד גרינפיס ים-תיכון מתארגן לקמפיין האנרגיה שיושק בראשית 2004, פה בישראל התחלנו בחשיפה ראשונית של הרעיונות והכלים שישמשו אותנו בקמפיין הקרב (ראו כתבה להלן).

"אתה מרגיש את התודות החיוביות, זה האנרגיות הטובות שהקוסמוס שלח" משפט שלא מעט התרגלו לשמוע בהווה הישראלית.

לצערי הדבר לא כל כך פשוט, ישנן אנרגיות שעלולות להיות חיוביות או שליליות אך הן לא יהרגו 1100 איש רק בגוש דן כול שנה. האנרגיות שאנו מדברים עליהן באות בצורה שלא אחרת מאשר חשמל והכוח שמניע את המכוניות במשך היממה.

האם לרגע עצרנו לחשוב איך מיוצר החשמל שאנו כולנו משתמשים בו. דלק ופחם, שני אלה הם המחצבים שעליהן מושטת משק האנרגיה של ישראל. יצור חשמל ממחצבים אלה משחרר לאוויר שאנו ושאר בע"ח נושמים גזים רעילים שקצר הדף מלהזכיר את נזקיהם. אך בין הגברת אפקט החממה לבין זיהום האוויר ההולך ומחריף נגרמים בין היתר סוגי סרטן ומחלות נשימה קשות.

אם היה תופס אותי אדם ברחוב לפני חמש עשרה שנים והיה אומר לי "עוד חמש עשרה שנים מעכשיו אנשים ישתו מים מבקבוקי פלסטיק כי לא בריא יהיה לשתות מהברז" הייתי רץ ומתחיל לאגור מים כי לא רק שהעניין מזהם הוא גם יקר. בנימה אירונית זו אני רוצה לרגע לתפוס את מקומו של האיש ההוא ולנסות להעביר מסר שישמע די מפחיד אך לא רחוק מהמציאות. אם לא ישתנו פני הדברים יכול להיות שבעתיד הקרוב אנו נאלץ להסתובב עם

בראשית קמפיין האנרגיה, ויהי פסטיבל

כמו-כן, כלל הביתן עמדת הטענת טלפונים סולאריים, עמדת הכנת ברד, וסרט שהוקרן ב'גרינסקרין' (הקולנוע הנייד של גרינפיס), כל אלו כמובן ניזונו גם הם רק מאנרגיה נקיה.

צעד קטן אך משמעותי בבניית המודעות הציבורית והסקרנות הציבורית לאלטרנטיבות נקיות ליצור אנרגיה.

מיצג גרינפיס בפסטיבל בראשית - שהתקיים השנה על גדות הכינרת - היה לאטרקציה מרכזית בו. ניצלנו את נוכחותנו במצעד וחסותנו עליו על מנת להשיק כמה מהצעצועים החדשים שילוו את קמפיין האנרגיה החדש בישראל.

ביתן גרינפיס כלל פאנלים סולריים וטורבינת רוח, אשר סיפקו חשמל לכל הכפר הירוק בפסטיבל.

All photos © Greenpeace

"מרגיש שהכל תלוי בק?"

שלום לכולכם,

בשורה לנו: משרד גרינפיס ים-תיכון פותח במאבק איזורי חדש בנושא אנרגיה: מאבק באנרגיות מזהמת ומעבר לאנרגיות לא מזהמות כמו אנרגיה סולרית ואנרגית רוח.

החלטה זו התקבלה לאחר בחינה של מס' תחלואות שהעולם סובל מהם ומה אנו יכולים לעשות בנידון. המשאבים והשיטות שבהם אנו משתמשים כיום בארץ ובעולם לשם יצור חשמל (פחם ונפט) לא רק שמזהמות ופוגעות במערכות אקולוגיות אלה יוצרות חיכוכים בינ"ל שנגמרים לא אחת בצורה של מלחמות מיותרות. אנו רואים בנושא זה ובמאבק לשנותו גורם מכריע בהתקדמות העולם לקראת עתיד שלו וירוק יותר.

מעבר לכך כמשרד אזורי אנו מיצגים מודל ארגוני הכולל בתוכו עבודה

משותפת למען מטרות ורעיונות משותפים. אני גאה להיות שייך לכה ארגון שמציג בנוסף לאלטרנטיבות אקולוגיות, אלטרנטיבות לשכנות בריאה שכתוצאה ממנה מתרחש שגשוג בכול אחת מהמדינות השייכות למשרד ים התיכון.

אבל לא הכול חדשות טובות. לצערי לאחר מספר שנים שבהם תוכנית צינור עוקף קישון הייתה גנוזה, עושה רושם כי משרד התשתיות ואיכות הסביבה בוחנים שוב את הקמתו של הצינור. אנו נערכים בהתאם לקראת החרפת המאבק, במידה ותוכנית דרקונית זו אכן תקרום עור וגידים.

אני רוצה לסיים בלהודות לכולכם על התמיכה מצידכם שגורמת לנו לעשות ולהמשיך את המאבק לשינוי.

יניב מזרחי,

מנהל מאבק זיהום ים גרינפיס ים תיכון, סניף ישראל

בוקר אחד במאי

שמי דור אדליסט, אני ביולוג ימי בוגר המכללה הימית בישראל במכמורת ומתנדב בגרינפיס מזה 6 חודשים.

עם תום הלימודים נתקלתי, כמו רבים מביניכם, באותם פרפי "מה הלאה" מפורסמים שתוקפים את הישראלי הממוצע בשבתות, חגים ואי אלו ימי חול והחלטתי לרתום את ניסיון הטיפוס והגלישה שלי מעבודה בחברה אזרחית

וזמני הפנוי לטובת הפלנטה הכחולה-ירוקה. כך קרה, שבפרק זמן קצר מאד מצאתי את עצמי משתלשל בבוקר אחד במאי עם מספר עמיתים מהארץ

ומחו"ל מגג הקניון של מגדלי עזריאלי בת"א, פורש שלט ענק ומוצא את הקול לבטא בו את מה שכל כך קשה לצעוק לבד.

היום, אחרי השתלמות מקצועית ביותר ומשנה תפיסת עולם בהולנד אני מקווה להוביל את צוות הגלישה והטיפוס וכן כל פעיל בגרינפיס לאותן תחושות של עשייה ושייכות שגורמות לפרפרים לנוח, רגועים, על כף היד - אנחנו עושים את ההבדל. משנים את העולם. לטובה.

אתם מוזמנות ומוזמנים להצטרף אלי לשינוי העולם.

דור אדליסט,

ראש צוות המטפסים בישראל

לעצור את הצינור הדור הבא

Photo © Greenpeace / Alex Rozkovsky
Make-up / Yuval Snir

לאחרונה הגיע לגרינפיס מידע מהמשרד לאיכות הסביבה, לפיו מתכוון המשרד לחדש את תוכנית צינור עוקף קישון. זאת, לאחר תקופה בת שלוש שנים בה התוכנית הוקפאה עקב מאבקו המתמשך.

בסוף אוגוסט שיגר גרינפיס את ריית האזהרה הראשונה, בדרך למאבק בלתי מתפשר, עד אשר תיגנז תוכנית הצינור סופית. "צינור עוקף קישון על גופתינו" היה מסר פתיחת המאבק. עשרות בני נוער מחוגי הסיוור של החברה להגנת הטבע הצטרפו ליצירת הודעה זו שנבנתה ככרזה אנושית, על גדות הקישון.

אך סימלי הוא, שהדור הבא בוחר להתייצב בחזית מאבק זה. נדמה, כי בני דור זה אינם שועים עוד להסברי "היהיה בסדר" של מי שאמונים על איכות הסביבה הבינלאומיים למניעת זיהום תעשייתי של הים - בראשם המשרד לאיכות הסביבה - ע"י התאגידים.

מינרליים (4,344 ק"ג בשנה), דטרגנטים (9,673 ק"ג בשנה) ואמוניה בכמות האדירה של 72,434 ק"ג בשנה - המתוכננים לעבור בצינור. "תמלחות" כאמור.

בני הנוער השתתפו בפעולה בתום מסע חופים שהם ערכו. צילומי הפעולה ימשיכו ללוות את המשך המאבק, בו המסר העיקרי הוא הנזק הבלתי הפיך שהצינור יגרום, ממנו יסבלו דורות רבים.

צינור עוקף קישון הינו הפתרון של המשרד לאיכות הסביבה למצב הקיים, בו המפעלים באיזור פולטים את הפסולת הרעילה שהם מייצרים לנחל הקישון. הצינור מתוכנן לעבור בין המפעלים, לאסוף את הפסולת הרעילה, ולהובילה למרכז מפרץ חיפה, שם ייפלטו החומרים בעומק הים.

"תמלחות". זהו השם בו המשרד משתמש לקדמיום (237 ק"ג בשנה), עופרת (475 ק"ג בשנה), כספית (27 ק"ג בשנה), אבץ (2,373 ק"ג בשנה), שמיים

קולות

פילים

פירוק האוניות עומד לביקורת

המשאבים הדרושים להגנה על הסביבה ובריאות הציבור, לא יינתנו יותר אשרות לפירוק אוניות בשטחי המדינה.

נציגי ארגון העבודה הבינלאומי (ILO) הגיעו לעליה בטורקיה בחודש ספטמבר, על מנת לעמוד על דרכי העבודה הנחותות בפירוק אוניות ולנסות לשפרה במידת האפשר. ארדם וורדר, קמפייןר פירוק האוניות של גרינפיס ים-תיכון בטורקיה, השתתף בסמינר עמם ב-19-18 בספטמבר.

עמדת גרינפיס היא כי על הספינות המגיעות לפירוק בטורקיה להגיע נקיות מרעלים. זאת, במסגרת עמדת הארגון כי על רעלים כאשר הם להיות מטופלים במקור, ולא להישלח ע"י מדינות מערביות למדינות מתפתחות. ה-ILO השתתף בוועידה בבנקוק בחודש אוקטובר, בה לקחו חלק גם נציגים טורקים, ובה אושרו הנהלים עליהם המליץ ה-ILO.

לבד מגרינפיס וה-ILO, השתתפו בסמינר גם נציגי עובדים ומעבידים, נציגי ממשלה ואנשי אקדמיה. הם הסכימו כי עסקי פירוק האוניות הם עניין כבד ומלוכלך. הפגישה דמתה לישיבת שולחן עגול לפרקים, ובמהלכה נאמר כי אם חברות לפירוק אוניות לא ישקיעו את

תמונות: (1) משתתפי המשלחת סוקרים את "מערך" פירוק הספינות בעלייה, ב-18 בספטמבר. (2) נוף איזור פירוק הספינות - פועלים בעבודה שעלולה לעלות בחייהם. (3,4,5) ביום המפגש השני, משתתפי המשלחת הקבוצות עבודה שונות לסיכום קונקרטי בתחומים השונים.

All Photos © Greenpeace / Vardar

רעלים

ארגון גרינפיס נטל חלק בפאנל בנושא - "איזידאס ובריאות הציבור" אשר התכנסה ב"אליקיה" שבאיזמיט-טורקיה.

נושא הדיון אשר כונס ע"י הרשויות האזוריות הייתה משרפת "איזידאס".

המשרפה הוקמה בשנת 1997 בלב איזור מגורים - עובדה ש"עזרה" למשרד איכות הסביבה בטורקיה להוציא צו פינוי לתושבי האיזור לאחר ארבע שנים.

רשימת הנואמים כללה את:

סיים סלמן - יו"ר "איזידאס";

באנו דוקימבצ'י - נציגת גרינפיס, מנהלת מאבק הרעלים בטורקיה;

ד"ר אייטקין יזגן מהאגודה הרפואית של קוקאלי.

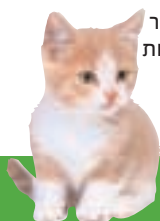
לאחר שסיימו הנואמים את דבריהם הגיע תורם של תושבי האיזור להביע את זעמם העצום כלפי "איזידאס".

סיים סלמן השיב לטענות התושבים שהאיזור לא שימש למגורים בזמן בניית המשרפה, תוך כדי התעלמות מוחלטת מהעובדה שתושבי האיזור גרו שם במשך עשרים השנים שקדמו לבניית המשרפה, תשובה שמן הסתם רק החריפה את תגובת התושבים. עימות זה בין תושבי האיזור לבין המשרד הטורקי לאיכה"ס בנוגע לפינוי כל תושבי האיזור ברדיוס של 3 ק"מ נמשך כבר כשנה.

החלטה זו של המשרד היא בסופו של דבר הודאה והכרה בעובדה שמשרפות מסכנות אותנו - בני האדם - ואת הסביבה ככלל.

טורקים זועמים על המשרפות

ביולי, פעילי גרינפיס חסמו את המשרפה באיזידוש, בדרישה לשים קץ לשימוש בטכנולוגיה מלוכלכת.

"חולמת על עולמות יפים יותר?"

© Greenpeace / Ugur

מהי זכותך לדעת?

תעשיות לבנוניות משתמשות בכמות לא ידועה של חומרים רעילים ופולטים את הפסולת באיזורים בלתי מזוהים לאורך החוף ובהרים.

הזכות לדעת תהיה הזרז לעצירת זיהום "סודי", להפחתה מסיבית ומניעת תרבות הזיהום, ולקידום בריאות הקהילה.

לכן, ארגון גרינפיס קורא לחובת דיווח על כל תאונת זיהום המתרחשת בעקבות התנהלויות חסרות זהירות של המפעלים השונים, ודורש מהתעשיית "לנקות" את דרכיהן ולקחת אחריות על ההשלכות והנזק להם גרמו.

בתמונות: פעילים בראוחא ואופא מסבירים לציבור על קמפיין 'זכות הציבור לדעת' של גרינפיס

בכל רחבי העולם, מפעלים ובתי-חרושת פולטים עשן מחניק וקטלני המשחרר בוצה רעילה. הם מפיצים את המגיפות שלהם אל תוך הסביבה ואל תושביה. רודפים אחר רווח כלכלי על חשבון בריאות הציבור הרחב. כל זה מתרחש מבלי שהם נושאים באחריות הנדרשת למעשיהם. לבנון היא אמנם ארץ קטנה, אך סובלת אף היא מהמשבר העולמי הזה. תעשיות לבנוניות משתמשות בכמויות עליהן מעולם לא הצהירו של חומרים מסוכנים, ומשליכות את הפסולת שלהן באזורים עליהם לא דיווחו לאורך החוף ובהרים. האזרחים אינם מודעים בשום אופן לעובדות המשפיעות כל כך על חייהם, וזאת בשל הסתרת תרבות הזיהום בארצם. אבל האזרחים הם אלו שנושאים בתוצאות.

הממשלה היא זו אשר צריכה להבטיח ולספק לציבור את הגישה למידע, ואוכלוסייה עם ידע יכולה להפוך לזרז רב עוצמה למניעת זיהום ולפיתוח שיטות ייצור נקי.

הזכות לדעת צריכה להיות מעוגנת בחוק הדורש חשיפת אינפורמציה ממפעלים, המחייב דיווח, המאפשר גישה חופשית למידע. כך תינתן לאנשים השליטה על הסביבה שלהם.

אנשים יכולים לעשות את כל ההבדל - כשלבנונים מגיבים, הם משנים

שני סיפורי הצלחה מקמפיין "הזכות לדעת" בלבנון

... להר המוכסף

ב-23 ביולי קיבל המגזין "אל-אפקר" דיווחים על פסולת מוזרה מוטמנת - חומר שמונוי ולא ברור, שלמרבית ההפתעה, לא נמס בשמש הקיץ הבוהרת, לאחר שהושלך בשדות קפרצביאן - אזור הררי בקסרוואן.

לבסוף, פנה העיתון לגרינפיס, ולאחר מכן יצאה קבוצת פעילים לכיוון האתר ובדקה את הבוצה הלבנה והסמיכה. מספר עיתונים נטלו על עצמם מאקב אחר הסיפור; חלק אף ראינו את השר לאיכות

הסביבה אשר קבע כי הפסולת אינה מזיקה מבלי אפילו לבדוק אותה. אך גרינפיס עשה זאת במקומו.

הבדיקה חשפה כי החומר השמונוי היה שאריות אורגניות השייכות לתעשיות סבון. לפיכך, האיום שהן מהוות נובע מכך שטבען בקטריאלי ולכן עלולות להזיק לאדמה שבה הן מוטמנות, ואף לחדור תחת אגן נחל "נאבל אל-אסל". ארגון גרינפיס דרש מרשות קפרצביאן לפנות את הבוצה הרעילה ולנקות את האזור - דרישה שהרשות הסכימה למלא. וכך באמת עשתה.

בתמונות נראות חביות שגשטפו לחופי דבייא (ימין), והשמן שגשפך בשדות כפרזביין (שמאל)

מחוף הזהב

ב-20 ביוני, קיבלה עיריית החוף אנטליאס "אורחים" לא צפויים: 20 חביות - פחות או יותר - שגשטפו לאורך חופיה ועוררו דאגה בקרב תושביה אשר החליטו לפעול ויצרו קשר עם הרשויות המקומיות, עיתון מקומי וארגון גרינפיס.

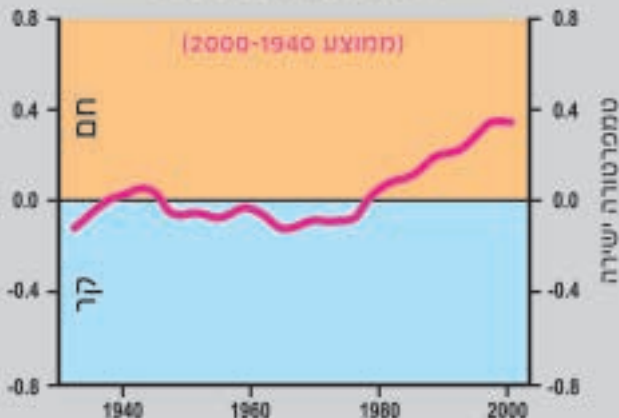

צוות של גרינפיס יצא למקום מיידית וקבע, לאחר בדיקת החביות, שהן שימשו להחזקת תמציתי נפט ושמן סיכה תעשייתיים. קמפיין הרעלים הלבנוני, וואל חמיידן, הסביר לשוטרים

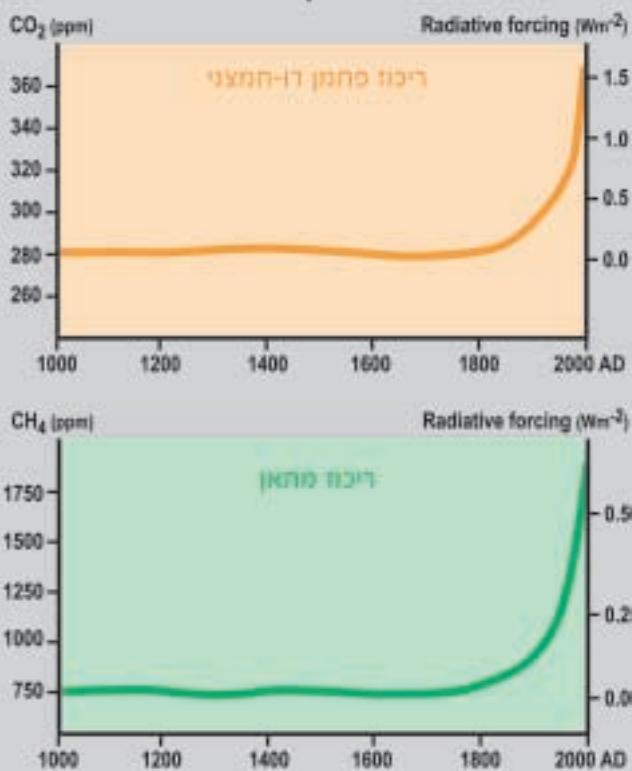
במקום את התהליך שיש לנקוט במטרה לאתר את החברה אשר בבעלותה החביות, ולהחזיקה אחראית למעשיה. לכן, יידעה המשטרה את המשרד לאיכות הסביבה, אשר שלח מומחים לאתר את מקור החביות.

בהמשך הסתבר שהחביות שייכות לשתי חברות נפט: "Total" ו-"Mobil", לאחר שהמשטרה בדקה ואישרה שהן החברות האחראיות. נראה שהן השתמשו בהן שנית כמצופים על מנת לפרוק חומר מיובא, ומסיבה לא ברורה, החביות אבדו בים ונסחפו לחופי אנטליאס. לפיכך, בעקבות התראת התושבים, התגובה המהירה של גרינפיס בשיתוף עם הרשויות תרמה למען חשיפת "Total" ו-"Mobil" כשותפות לפשע, כאשר הן מחויבות לאסוף את החביות המזהמות שלהן חזרה.

שינויים בטמפרטורת פני שטח כדור הארץ ב-מ"צ

מדדים להשפעת האנושות על האטמוספירה בתקופה התעשייתית

שינויי אקלים - מערך אינטגרלי

הגרף העולמי של פחמן דו-חמצני נכנס לאזור האדום. מדעני אקלים מדברים יותר ויותר על סכנות מתגברות של התפרצויות לא ליניאריות של שינויי אקלים: סמנים של הרס מערכות אקולוגיות, המסה של אזורי הקוטב, אובדן של שוניות אלמוגים, התפרצויות מתאן ועוד. גלי החום האחרונים ומותם של אלפי בני אדם באירופה היוו דוגמה כואבת לכך.

בהשוואה לארצות עשירות ותעשייתיות, מדינות מתפתחות ועניות עם הבעיות הכלכליות והחברתיות הקשות נמצאות בסיכון גדול אף יותר. מיליוני אנשים מתמודדים עם סכנות הקשורות לשינויי אקלים כגון בצורות, שרפת יערות, סערות, הצפות, עליית גובה פני הים, מחסור במים, רעב, מלריה; והם פליטים אקולוגיים כפוטנציה. בע"ח זני צמחים מראים סימנים שהם אינם מסוגלים להתמודד עם שינויי האקלים וההתחממות. מדענים מזהירים מפני האפשרות של "בצורת בו-זמנית" מה שיכול היה להיות המצב בבצורות שנצפו בין השנים 1998 ו-2002 ו"רגישות אקלים" גבוהה מה שאומר ששינויי אקלים יכולים בקרוב לקרות בקצב מהיר ותוקפני יותר ממה שחשבנו בתחילה.

עכשיו זה ברור שעשור אי העשייה אחרי שועדת האו"ם על שינויי אקלים (UNFCCC) אשר נחתמה בריו דה ג'נרו בשנת 1992 הכפיל את הקריטיטיות בהפחתת CO₂. וזה 6 שנים אחרי שגריןפיס פרסם דו"ח מדעי שנקרא "הגיון הפחמן" "Carbon Logic". התחממות כדה"א ושינויי אקלים עלולים להגיע בסופו של דבר לנקודה ממנה אין חזרה, אם העולם ישתמש אפילו ב- 4/1 מעתודות הדלקים המאובנים. לכן במקום לדאוג לצמצום הדלקים המאובנים בעתיד, עלינו לפעול עכשיו והיום למען מעבר חלק מההתמכרות לדלקים מאובנים לפני ששינויי האקלים יהפכו לבלתי הפיכים.

שינויי אקלים יכולים להיתפס כהכרזת מלחמה מצד האנושות על כדור הארץ עם המשך השימוש באנרגיה ה-לא ברת קיימה הנוכחית, לקיים את אורך החיים המערבי הבלתי מתקיים. בתקיפה וכיבוש של אפגניסטן ועירק ע"א ארה"ב, הפגנת כוח לגניבת דלקים מאובנים כגון נפט וגז הייתה ותמשיך להיות אחת מהסיבות המרכזיות לעימות ומלחמות. בחירת דרכי אנרגיות וידידותיות המבוססות על מקורות אנרגיה מתחדשים ויעילים היא הדרך לצאת ממעגל מרושע זה.

כמובן, יש התנגדות רבה לפתרון זה מצד תעשיות הדלקים המאובנים וממשלות הבכות שלהן. נפט, פחם, תעשיות ממונעות, החלו בשיטת ה-Greenwash (מניפולציה תקשורתית שתכליתה חזות ירוקה לתוכן רעיל) ויצרו לובי בשנות ה-90 שמנע מהציבור ללמוד את האמת על התחממות כדה"א ואפילו היום ברוב חלקי העולם כל קשר בין אסונות טבע ודלקים מאובנים נשמר מהציבור.

ממשל בוש פרש ב-2001 מאמנת קיוטו 1997 ומדינות כמו ארה"ב, אוסטרליה, וערב הסעודית חיבלו בכל אימוץ מטרה עולמית או אמצעים חוקיים מחייבים להגן על האקלים בעזרת כדה"א ביוהנסברג שנערכה ב-2002 (הועידה העולמית לפיתוח בר קיימה - WSSD). לרוע המזל, קבלת החלטות לגבי אנרגיה ברמה העולמית איננה מחויבת לכללי הגיון או לצורכי כדה"א או אנשים רגילים, אלא לאובססיות הגדילה ותאוות הבצע של תאגידים עשירים. הפתרונות לכאורה כגון החדרת CO₂ לאדמה או מתחת לפני הים, בניית כורים גרעיניים או אפילו פתרונות סוף הצינור כגון שתילת עצים, למעשה מבזבזים זמן יקר וכסף שאמור להיות מושקע בפתרונות אמיתיים כגון אנרגיה ממקורות מתחדשים ויעילים.

למרות כל זה, הם לא יכלו להרוג את תהליך קיוטו. היום, העולם מחכה לאישורה של רוסיה את האמנה על מנת שזו תיכנס לתוקף. קיוטו היווה את הצעד החוקי הראשון להגנה על האקלים ברמה עולמית וחייב שיפור. כתגובה לכישלון ה-WSSD ב-2002 לכל תוכנית פעולה למען עתיד בעל אנרגיות מתחדשות, מדינות כמו ברזיל והאיחוד האירופי החלו את ה"קואליציה של המוכנים" (Coalition of the Willing). כיום היא גדלה לקואליציה של 82 מדינות והיא נקראת "קואליציית יוהנסברג לאנרגיה מתחדשת" (JREC). הועידה הראשונה של ראשי מדינות על אנרגיה מתחדשת ש-JREC תארגן תתקיים ב-1.4.6.2004 מספקת את התקווה אותה אנו צריכים בדיון על שינויי אקלים.

Source: Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) www.ipcc.ch

אזהרת אקלים

כבר למעלה ממאה שנים אנשים מסתמכים על דלקים מאובנים כגון נפט, פחם וגז לצרכי האנרגיה שלהם. כיום, בכל רחבי העולם, בני האדם והסביבה חווים את התוצאות. התחממות כדה"א, הנגרמת כתוצאה משריפת דלקים מאובנים, היא הבעיה הסביבתית החמורה ביותר איתה אנו מתמודדים כיום. **מלדה קסקין** (מתאמת קמפיין אנרגיה, גרינפיס ים תיכון) חולקת את השקפתה.

אוגוסט 2003: בצורת בדרום צרפת

Photos © Greenpeace / M. Barret

אוגוסט 2003: גל השריפות הגדול מזה 20 שנה בפורטוגל

Photos © Greenpeace / P. Armetre

אוגוסט 2003: תנועות בלתי טבעיות בגובה המים אחרי שטפונות-ענק בגרמניה

Photos © Greenpeace / M. Jehnichen

... גם אנחנו!

כולנו רוצים עולם טוב יותר, אבל זה תלוי רק בנו. בכולנו יש לנו המון תומכים בישראל וזה מצוין - בזכותכם אנחנו קיימים. אבל כדי להתעלות ולנצח אנחנו צריכים אתכם איתנו - אנחנו צריכים פעילים!

מה זה להיות פעיל בגרינפיס? קודם כל, זה לא רק לטפס על בניינים גבוהים או לקפוץ על אוניות (כמובן שגם זו אפשרות). יש לנו המון אפיקי פעילות, בהתאם למה שאתם טובים בו, ובהתאם למה שמעניין אתכם.

ישנם צוותי מדיה, צוותים מדעיים, משפטיים, חינוכיים, הסברתיים וגם עזרה במשרד שתקבל בברכה.

יש לנו אלונה - רכזת הפעילים - והיא תשמח לספר לכם/ן עוד על האפשרויות הרבות.

alonap@il.greenpeace.org 03-6298220 שלווחה 22

בלשה טאבה, ג'רינפיס בישראלא עזר ציורה

הצוואר ג'יפ, הלאבוזיה מרוזיה,

אומשכנוו הקוצר והקרה כמאט נפלה.

אז עכשיו, אחרי אלא מאט צימאלר וינע,

הגמקמונא אלא כחוק -

באלנזי 87

כאמס אומזמינס ערביז וטבקר, אלא קשה אולגנו אלאגרי.

Malta : 6, Manol Mansions, De Paule Ave, Balzan, Malta ■ Tel: (356) 21490784 / 5 ■ Fax: (356) 21490782 ■ E-mail: gpmedite@diala.greenpeace.org

Israel : 87 Alenby St. P.O. Box 14423, Tel Aviv 61143, Israel ■ Tel: (972) 3 6298220 ■ Fax: (972) 3 6298210 ■ E-mail: gpmedisr@il.greenpeace.org

Lebanon: P.O. Box 13-6590, 1102 2140 Beirut, Lebanon ■ Tel: (961) 1 785665 ■ Fax: (961) 1 785667 ■ E-mail: supporters@greenpeace.org.lb

Turkey : M.B.E. 105-109 Salipazari 80040, Istanbul ■ Tel: (90) 212 2927620 ■ Fax: (90) 212 2927622 ■ E-mail: gpmedtur@diala.greenpeace.org